

IMA A HALLGATAGSÁGHOZ

Üdvözlégy hallgatagság,
minden testbeszédnek védőszentje.
Itt vagyunk hát színed előtt,
zsebre dugott kézzel,
bent ujjainkkal babrálva,
míg a kis bőrcafat
le nem szakad.
Fejet hajtunk előtted.
Előbb oldalra, majd hátra vetjük,
ajkunk vicsorogva húzódik szét,
hogy lángra kapjon bennünk
az egyszerű, sátáni nevetés.

Üdvözlégy hallgatagság,
lábfejünk láthatatlan béklyója,
karjaink összefonója!
Ránk szorul a hurok,
leszorul a mell, viszket a bimbó,
reszket a test, a pellengérré tett,
a vallásosan terpeszkedő, elfolyó,
vagy görnyedt, félénk gubó.

Izmokat bilincsbe verő, áruló grammatika
a te szent neved, hallgatagság.
Üdvözlégy, szükséges rossz,
Sziszüphosz sziklája, Damoklész kardja,
pogány testek nyomorítója,
rettegő szemkontaktusok teremtője,
ócska mosolyok, ideges nevetések oltalmazója,
benned él minden, mi nem beszéd.

Nyelvünk ficáncolva esdekel a szánkban,
hátán titkokat forgat, hegyén cseppen a nyál,
mely újabb, meleg bőrökön folya szét,
de hús neszét fogva tartja cseneded.
Szemek tükre, érintések angyala,
szívdobogások váltóritmusa –
feléd fordítjuk tekintetünket,
s egy szót se.

TRANSGRESSION

fojts meg
vagy harapd el a torkom
kulcsold hátra kezeim
köss gúzsba

hadd legyenek én is
francis bacon festmény
üssél szöveget a fejembe
fullassz szótengerbe
és húzz ki engem belőle
mint egy utolsó hibát

hadd legyenek én is
egy anatómiai húskolonc
a nagyszájú alárendeltségben

(egy mellérendelő helyzetben
szorongasd ki belőlem)

cserzzél ki mint vadak bőrét
a gyáva nyulak csak ezt érdemlik

egy szűk szoba ágyneműje
legyen a tér

képlékeny és fehér mint vértelen húsom
virtuális ecsetvonásokban

szívdobogásom ritmusfoszlányaiból
komponáld meg a tiszta
rendezett tökéletes mondatot
gyűrj magad alá és mellé
hogymagam alatt mellettem
találjam meg a tökéletes mondatot